

Bir Vedasız Gidişin Ardından

– İbrahim Kilik · 10 Mayıs 2010

Bu veda deminde , zaman bir rüzgâr.
Azıya almış da gemi zaman atı.
Toz duman yollar.
Dildâr uyanmış derin, esrarlı bir uykudan.
Yanmış harman yerleri tanemizi yel almış...
Dediklerine göre kadim bir masalmış aşk.
Kan rengine boyanmış onun rengiyle şafak...

Zaman donarken uçsuz bucaksız bozkırlarda,
İçimde sonsuz yangınlar.
Başka iklimlere yağar yağmurlar,
Bağrımda derinden derin uçurumlar
Sesin çınlar kulaklarımda.
Gittiğin iklimleri bilemesem de
Hayal ederim. ıslıl ıslıl gülüşünü.
Düşünü süslersin çiçeklerin.
Ve düşüşünü yazar tarih aşk kalesinin tek taraflı teslimiyetle.
Sinemde vuslata niyetle yarım kalır hülyalar.
Rüya içinde kaybolur rüyalar.
Ellerin hayal meyal, kiraz çiçekleri ufkumda.
Uykumu bölen sensin her gece behemehal.
Bir deli tay koşar ufuklara, alev yeleli.
Ay, ziyasını senden alır,
Güneş mahçup.
Uçup gider aşk iklimine ölümlü kelebekler.
Bekler ölümü yatağında sekeratümevtler...
Kalır bakışlarından bir yâdigar yüreğimde,
İtiraf etmeliyim ki seviyorum suçum sevmek ey dildâr!

Hasret, çifte su verilmiş bir yatağan palası.
Sinem delik deşik gittiğinden beri.
Ey peri, göğümün ülkeri yetim düşlerimin gevheri.
Düğüm düğüm boğazımda adın.
Erguvanlar ağladı halime,
Sen anlamadın.

Falci kadın avuttu günlerce.
Ellerin duru sulara, güller yanağında gamze...
Nerde duman tüterse,
Nerde yangın varsa bil ki ben ordayım.

Savur saçlarını iklimimde es saba rüzgârıyla.
Dupduru sularla dol ruhuma.
Söndür içimdeki çöl yangınını.
Erguvanlar daha bir şavkısın dallarda.
Duyanlar desinler,
Böyle aşk ancak yaşanır masallarda.
Gelmesen de sen çık daima baktırdığım fallarda.

Bir vedasız gidiş kaldı yadımda sana dair.
Eksildi gidişinle binlerce yanım.
Sensin mazim, atım, anım, heyecanım.
Gel, gelişin bir masal iklimine çevirsin yanımızı yöremizi.
Töremizi aşk töresi bilsinler bundan böyle.
Bir defa olsun söyle beni sevdiğini.
Ölüm meleği öyle kondursun alnıma busesini öyle...
Ankara,10.05.2010 İ.K